

2. Komission 28.11.2000 tekemälle päätökselle on annettu väärä merkitys katsomalla, että sillä päätettiin riidanalaisen verotoimenpiteen alustavaa tutkimista koskeva menettely, joka oli aloitettu huhtikuussa 1994 rekisteröidyn kantelun perusteella. Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on tehnyt oikeudellisen virheen katsomalla, ettei riidanalaisen verotoimenpiteen uutta tutkintaa vuonna 2000 ollut suoritettava olemassa oleviin tukiin sovellettavassa menettelyssä.
3. Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on tehnyt oikeudellisen virheen jättäessään noudattamatta todistustaakkaa ja todisteiden arviointia koskevia prosessuaalisia säännöksiä erityisesti 28.11.2000 tehdyn päätöksen muodostaman asiakirjanäytön osalta (päätöksen uskottavuus ja todistusvoima). Oikeutta oikeudenmukaiseen oikeudenkäyntiin on loukattu.
4. Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on tehnyt oikeudellisen virheen loukatessaan todisteiden arviointia ja todistustaakkaa koskevia prosessuaalisia sääntöjä niiden asioissa esitettyjen objektiivisten, merkityksellisten, yhtäpitävien ja ratkaisevien indisioiden osalta, jotka osoittavat, että komissio oli ennen 28.11.2000 tehtyä päätöstä tutkinut alustavasti riidanalaisen verotoimenpiteen ja päättänyt tutkinnan. Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on syyllistynyt oikeudelliseen virheeseen katsoessaan, ettei riidanalaisen verotoimenpiteen uutta tutkintaa vuonna 2000 ollut suoritettava olemassa oleviin tukiin sovellettavassa menettelyssä.
5. Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on tehnyt oikeudellisen virheen vahvistaessaan vuonna 1993 säädetyn riidanalaisen verotoimenpiteen toimintatueksi soveltamalla investointituen määritelmää alueellisia valtiontukia koskevien, vuoden 1998 suuntaviivojen mukaisesti. Oikeusvarmuuden periaatetta ja erityisesti taannehtivuuskiellon periaatetta on loukattu.
6. Valituksenalaisessa tuomiossa on tehty oikeudellinen virhe sellaisen verosääntelyn alustavassa tutkinnassa valtiontukiasi-oissa merkityksellisinä pidettävien tietojen käsitteen osalta, ja virhe on johtanut siihen, että alustavan menettelyn kestoa ei ole katsottu kohtuuttoman pitkäksi.
7. Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on tehnyt oikeudellisen virheen katsoessaan, että käsiteltävässä asiassa 79:ää kuukautta ei ole pidettävä kohtuuttoman pitkänä aikana riidanalaisen verotoimenpiteen alustavalle tutkinnalle ja tämän johdosta, ettei asiassa ole rikottu asetuksen (EY) N:o 659/1999 14 artiklan 1 kohtaa oikeusvarmuuden periaatteen osalta.
8. Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on tehnyt oikeudellisen virheen katsoessaan, että käsiteltävässä asiassa 79:ää kuukautta ei ole pidettävä kohtuuttoman pitkänä aikana riidanalaisen verotoimenpiteen alustavalle tutkinnalle ja tämän johdosta, ettei asiassa ole rikottu asetuksen (EY) N:o 659/1999 14 artiklan 1 kohtaa hyvän hallinnon periaatteen osalta.
9. Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on tehnyt oikeudellisen virheen katsoessaan kyseessä olevassa konkreettisessa

tapauksessa, etteivät siinä vallitse sellaiset poikkeukselliset olosuhteet, jotka oikeuttavat perusteltuun luottamukseen riidanalaisen verotoimenpiteen sääntöjenmukaisuuteen ja jotka estävät tukien määräämisen takaisin perittäviksi asetuksen (EY) N:o 659/1999 14 artiklan 1 kohdan mukaisesti. Päätökselle on annettu väärä merkitys.

10. Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on tehnyt oikeudellisen virheen katsoessaan kyseessä olevassa konkreettisessa tapauksessa, ettei kyseessä ole yhdenvertaisen kohtelun periaatteen loukkaaminen, joka estää tukien määräämisen takaisin perittäviksi asetuksen (EY) N:o 659/1999 14 artiklan 1 kohdan mukaisesti.
11. Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on tehnyt oikeudellisen virheen jättäessään noudattamatta todisteiden vastaanottamista koskevia prosessuaalisia sääntöjä ja päättäessään olla vastaanottamatta tiettyjen komission asiakirjojen avulla esitettävää todistelua, jota valittaja oli vaatinut ja jota on ensimmäisen oikeusasteen käyttämien niiden toteamusten, joilla valittajan vaatimus hylättiin, perusteella pidettävä olennaisen tärkeänä valittajan etujen puolustuksen kannalta. Oikeutta oikeudenmukaiseen oikeudenkäyntiin ja prosessuaalisen yhdenvertaisuuden ja puolustautumisoikeuksien periaatteita on loukattu.

(¹) Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 93 artiklan soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä 22.3.1999 annettu neuvoston asetus, EYVL L 83, s. 1.

Valitus, jonka Territorio Histórico de Álava– Diputación foral de Álava on tehnyt 26.11.2009 yhdistetyissä asioissa T-30/01–T-32/01 ja T-86/02–T-88/02, Territorio Histórico de Álava — Diputación Foral de Álava ym. v. komissio, 9.9.2009 annetusta ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen (laajennettu viides jaosto) tuomiosta

(Asia C-469/09 P)

(2010/C 37/11)

Oikeudenkäyntikieli: espanja

Asianosaiset

Valittaja: Territorio Histórico de Álava — Diputación foral de Álava (edustajat: abogado I. Sáenz-Cortabarría Fernández ja abogado M. Morales Isasi)

Muut osapuolet: Territorio Histórico de Vizcaya — Diputación foral de Vizcaya, Territorio Histórico de Guipúzcoa — Diputación foral de Guipúzcoa, Comunidad Autónoma del País Vasco — Baskimaan hallitus, Confederación Empresarial Vasca (Confebask), Euroopan yhteisöjen komissio ja Comunidad Autónoma de la Rioja

Vaatimukset

- Valitus on otettava tutkittavaksi ja todettava perustelluksi.
- Valituksenalainen tuomio on kumottava.
- Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa esitetty vaatimus on hyväksyttävä ja riidanalaisen päätöksen 3 artikla on kumottava.
- Asia on toissijaisesti palautettava ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen käsiteltäväksi, joka on veloitettava ottamaan vastaan todisteet, joiden vastaanottaminen oli eväty.
- Komissio on veloitettava korvaamaan asian käsittelystä ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa aiheutuneet ja valituksen käsittelystä aiheutuvat oikeudenkäyntikulut ja väliintulijana ollut Comunidad Autónoma de la Rioja korvaamaan ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa aiheutuneet kulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

1. Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on syyllistynyt oikeudelliseen virheeseen katsoessaan, että riidanalaisen verotoimenpiteen alustavan tutkimuksen päättäminen ennen asetuksen (EY) N:o 659/1999⁽¹⁾ voimaantuloa edellytti komission tästä tekemää (ja jäsenvaltiolle osoittamaa) nimenomaista päätöstä.
2. Komission 28.11.2000 tekemälle päätökselle on annettu väärä merkitys katsomalla, että sillä päätettiin riidanalaisen verotoimenpiteen alustavaa tutkimista koskeva menettely, joka oli aloitettu huhtikuussa 1994 rekisteröidyn kantelun perusteella. Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on tehnyt oikeudellisen virheen katsomalla, ettei riidanalaisen verotoimenpiteen uutta tutkintaa vuonna 2000 ollut suoritettava olemassa oleviin tukiin sovellettavassa menettelyssä.
3. Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on tehnyt oikeudellisen virheen jättäessään noudattamatta todistustaakkaa ja todisteiden arviointia koskevia prosessuaalisia säännöksiä erityisesti 28.11.2000 tehdyn päätöksen muodostaman asiakirjanäytön osalta (pätöksen uskottavuus ja todistusvoima). Oikeutta oikeudenmukaiseen oikeudenkäyntiin on loukattu.
4. Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on tehnyt oikeudellisen virheen loukatessaan todisteiden arviointia ja todistustaakkaa koskevia prosessuaalisia sääntöjä niiden asioissa esitettyjen objektiivisten, merkityksellisten, yhtäpitävien ja ratkaisevien indisioiden osalta, jotka osoittavat, että komissio oli ennen 28.11.2000 tehtyä päätöstä tutkinut alustavasti riidanalaisen verotoimenpiteen ja päättänyt tutkimuksen. Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on syyllistynyt oikeudelliseen virheeseen katsoessaan, ettei riidanalaisen verotoimenpiteen uutta tutkintaa vuonna 2000 ollut suoritettava olemassa oleviin tukiin sovellettavassa menettelyssä.
5. Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on tehnyt oikeudellisen virheen vahvistaessaan vuonna 1993 säädetyn riidanalaisen verotoimenpiteen toimintatueksi soveltamalla investointituen määritelmää alueellisia valtiontukia koskevien, vuoden 1998 suuntaviivojen mukaisesti. Oikeusvarmuuden periaatetta ja erityisesti taannehtivuuskiellon periaatetta on loukattu.
6. Valituksenalaisessa tuomiossa on tehty oikeudellinen virhe sellaisen verosääntelyn alustavassa tutkimuksessa valtiontukiasioissa merkityksellisinä pidettävien tietojen käsitteen osalta, ja virhe on johtanut siihen, että alustavan menettelyn kesto ei ole katsottu kohtuuttoman pitkäksi.
7. Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on tehnyt oikeudellisen virheen katsoessaan, että käsiteltävässä asiassa 79:ää kuukautta ei ole pidettävä kohtuuttoman pitkänä aikana riidanalaisen verotoimenpiteen alustavalle tutkimulle ja tämän johdosta, ettei asiassa ole rikottu asetuksen (EY) N:o 659/1999 14 artiklan 1 kohtaa oikeusvarmuuden periaatteen osalta.
8. Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on tehnyt oikeudellisen virheen katsoessaan, että käsiteltävässä asiassa 79:ää kuukautta ei ole pidettävä kohtuuttoman pitkänä aikana riidanalaisen verotoimenpiteen alustavalle tutkimulle ja tämän johdosta, ettei asiassa ole rikottu asetuksen (EY) N:o 659/1999 14 artiklan 1 kohtaa hyvän hallinnon periaatteen osalta.
9. Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on tehnyt oikeudellisen virheen katsoessaan kyseessä olevassa konkreettisessa tapauksessa, etteivät siinä vallitse sellaiset poikkeukselliset olosuhteet, jotka oikeuttavat perusteltuun luottamukseen riidanalaisen verotoimenpiteen sääntöjenmukaisuuteen ja jotka estävät tukien määräämisen takaisin perittäviksi asetuksen (EY) N:o 659/1999 14 artiklan 1 kohdan mukaisesti. Päätökselle on annettu väärä merkitys.
10. Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on tehnyt oikeudellisen virheen katsoessaan kyseessä olevassa konkreettisessa tapauksessa, ettei kyseessä ole yhdenvertaisen kohtelun periaatteen loukkaaminen, joka estää tukien määräämisen takaisin perittäviksi asetuksen (EY) N:o 659/1999 14 artiklan 1 kohdan mukaisesti.
11. Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on tehnyt oikeudellisen virheen jättäessään noudattamatta todisteiden vastaanottamista koskevia prosessuaalisia sääntöjä ja päättäessään olla vastaanottamatta tiettyjen komission asiakirjojen avulla esitettävää todistelua, jota valittaja oli vaatinut ja jota on ensimmäisen oikeusasteen käyttämien niiden toteamusten, joilla valittajan vaatimus hylättiin, perusteella pidettävä olennaisen tärkeänä valittajan etujen puolustuksen kannalta. Oikeutta oikeudenmukaiseen oikeudenkäyntiin ja prosessuaalisen yhdenvertaisuuden ja puolustautumis oikeuksien periaatteita on loukattu.

⁽¹⁾ Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 93 artiklan soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä 22.3.1999 annettu neuvoston asetus, EYVL L 83, s. 1.